

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНСТИТУТ УПРАВЛІННЯ

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО НАПИСАННЯ,
ОФОРМЛЕННЯ ТА ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ**

Запоріжжя – 2022

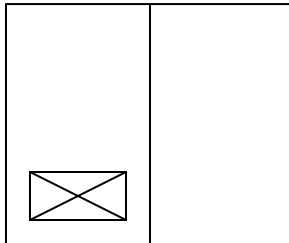
1. Вимоги до подання готової роботи на захист

На захист подається зброшурована робота в одному примірнику та її електронний варіант. До роботи додаються відгук та рецензія:

1) відгук наукового керівника;

2) рецензія провідного фахівця, завірена за місцем його роботи. До рецензування залучаються провідні фахівці (не є працівниками КПУ), що мають науковий ступінь або вчене звання, а також наукові та науково-педагогічні працівники науково-дослідних установ або вищих навчальних закладів.

Відгуки вкладаються в конверт, який наклеюється на лівій стороні обкладинки на початку роботи.

2. Структурні елементи роботи

Титульний аркуш, Завдання на кваліфікаційну роботу, Реферат, Зміст, Перелік умовних позначень (скорочень) /за необхідності/, Вступ, Основна частина (2-3 розділи), Висновки, Список використаних джерел, Додатки /за необхідності/.

3. Загальні вимоги до оформлення

Роботу виконують на аркушах паперу формату А4 (210x297 мм).

Об'єм роботи – 80 – 100 сторінок основного тексту.

Зазначений вище обсяг кваліфікаційних робіт розрахований на використання при друкуванні на комп'ютері шрифту текстового редактора Times New Roman, розміру 14 з 1,5 міжрядковим інтервалом.

У таблицях, схемах допускається 1,0 міжрядковий інтервал, 12 розмір текстового редактора. Текст має бути рівномірної щільності, контрастності, чіткості.

Сторінки роботи повинні мати поля: ліве – 30 мм, праве – 15 мм, нижнє та верхнє – 20 мм.

Помилки, описки, графічні неточності можна виправляти шляхом підчищення або затушовування “коректором” і нанесенням на тому ж місці або між рядками виправленого тексту машинописним способом. Допускається наявність не більше двох виправлень на одній сторінці.

Кожен розділ починають із нової сторінки. Перенесення слів у розділах та підрозділах не дозволяється.

Заголовки структурних елементів розташовують симетрично до тексту, друкують великими літерами без крапок в кінці.

Заголовки розділів розташовують симетрично до тексту, друкують великими літерами без крапок в кінці, жирним шрифтом.

Заголовки підрозділів починаються з абзацного відступу (НЕ З НОВОЇ СТОРІНКИ), друкуються малими літерами, крім першої великої, без крапок в кінці, жирним шрифтом. Назву підрозділу дозволяється друкувати в нижній частині сторінки, якщо після назви розміщено не менш ніж 3 рядки.

Абзацний відступ – 1,25 см.

Відстані мають бути:

один рядок:

- між заголовком структурного елемента та подальшим текстом;
- між заголовком підрозділу та подальшим текстом;
- між заголовком структурного елемента та заголовком розділу;
- між заголовком розділу та подальшим текстом;
- між попереднім текстом та заголовком наступного підрозділу.

Сторінки нумеруються арабськими цифрами. Нумерація наскрізна, починається зі ВСТУПУ (наприклад, 8). Попередні структурні елементи, а також сторінки з подальшими структурними елементами (наприклад, ВИСНОВКИ) включають до загальної нумерації. Номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без знака №, без крапки в кінці.

Ілюстрації, фотографії, схеми, графіки, таблиці тощо подаються безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше. Якщо вони подані на

наступній сторінці, їх включають до загальної нумерації сторінок. Якщо вони подані у додатках, вказується додаток.

Таблиці нумеруються послідовно в межах розділу. Номер розташовується справа, складається з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка. В кінці номера крапка не ставиться. Таблиця має назву, яка розташовується симетрично до тексту.

Ілюстрації та інші форми наочності позначаються словом “Рисунок”, “Схема” тощо. Підпис розташовується під малюнком симетрично до загального тексту. Номер складається з номера розділу і порядкового номера малюнка, між якими ставиться крапка. В кінці номера крапка не ставиться.

Загальні вимоги до цитування.

1. Текст починається і закінчується лапками, наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз "так званий".

2. Цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, в середині, на кінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається.

3. Кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело.

4. При непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів, і давати відповідні посилання на джерело.

5. Якщо необхідно виявити ставлення автора праці до окремих слів або думок з цитованого тексту, то після них у круглих дужках ставлять знак оклику або знак питання: (?).

6. Якщо автор роботи, наводячи цитату, виділяє в ній деякі слова,

робиться спеціальне застереження. Після тексту, який пояснює виділення, ставиться крапка, потім дефіс і вказуються ініціали магістранта, а весь текст застереження вміщується у круглі дужки. Варіантами таких застережень є: (курсив наш. – М. Х.), (підкреслено мною. – М. Х.), (розрядка моя. – М. Х.).

7. Прізвища іноземних авторів наводяться тією мовою, якою написана наукова робота (українською). Поруч в дужках приводиться оригінальне написання прізвища та ініціалів. У разі, якщо в роботі дається посилання на широко відомого у вітчизняній науці іноземного автора, додаткового написання оригінального імені не потрібно.

- Наприклад: 1. Одне з найбільш цікавих психологічних втілень ідеї усвідомлення – теорія потреб С. Мадді (S. Maddi) [40], який ...
2. Крайніми варіантами «жорсткого детермінізму» вважаються психоаналіз З. Фрейда.

Для коректного вживання прізвищ та ініціалів зарубіжних авторів слід перевірити традицію їх перекладу на українську мову, звернувшись до україномовних публікацій близької тематики. У разі, якщо прізвища авторів раніше не згадувалися в україномовних джерелах, слід запропонувати авторську транслітерацію прізвища та ініціалів, бажано, вироблену за правилами транслітерації іноземних прізвищ.

При цитуванні фрагментів тексту іноземних джерел цитати слід приводити мовою основного тексту роботи в авторському перекладі. Якщо автор не впевнений у коректності перекладу, рекомендується використовувати парафраз.

Цитування джерела іноземною мовою здійснюється наступним чином: або цитата подається мовою оригіналу та береться в лапки, або ж у лапках наводиться авторський дослівний переклад (у такому випадку робиться примітка (переклад з англійської мови мій. – ініціали автора роботи)).

ПРИКЛАД: Тереза Фішман (Fishman T.) наводить кілька умов вчинення плагіату: «Плагіат має місце, коли певна особа: використовує слова, ідеї чи результати праці, з метою отримати певну користь, пошану, вигоду, яка не обов'язково має бути грошовою (переклад з англ. мови мій. – І. І.)» [2].

2. Fishman T. “We know it when we see it” is not good enough: toward a standard definition of plagiarism that transcends theft, fraud, and copyright. 4th Asia Pacific Conference on Educational Integrity (4APCEI), 28–30 September 2009. Australia : University of Wollongong NSW, 2010.

8. Посилання на джерело містить номер джерела та номер сторінки або сторінок. Посилання подаються у квадратних дужках. Варіанти посилань: [3, 45], [5, с. 46-47].

4. Вимоги до змісту роботи

ВСТУП

Кожний структурний елемент вступу пишеться з абзацу, виділяється **напівжирним**.

Структурні елементи вступу:

Актуальність теми

Об’єкт

Предмет

Мета

Гіпотеза

Завдання дослідження

Методи дослідження

Наукова новизна

Практичне значення

Апробація результатів роботи.

! Якщо робота теоретична, за узгодженням із науковим керівником гіпотеза не визначається.

Основна частина (2-3 розділи)

В розділах подають:

- огляд літератури за темою і вибір напрямків досліджень,
- виклад загальної методики і основних методів досліджень,
- експериментальну частину і методику досліджень,
- відомості про проведені теоретичні і (або) експериментальні

дослідження,

- аналіз і узагальнення результатів досліджень.

В кінці кожного розділу пишеться невеликий висновок. Як структурний елемент він у тексті не позначається.

ВИСНОВКИ

У висновках викладають найважливіші наукові та практичні результати, одержані в роботі. Висновки містять формулювання розв'язаної наукової проблеми (задачі), її значення для науки і практики. Далі формулюють висновки щодо наукового та практичного використання здобутих результатів. У висновках необхідно наголосити на якісних і кількісних показниках здобутих результатів, обґрунтувати їх достовірність, викласти рекомендації щодо їх використання. У висновках **не можна** повторювати зміст вступу, основної частини роботи та висновків, зроблених у розділах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Кількість джерел – 80 – 120.

Розташування джерел – в алфавітному порядку.

Рекомендується посилатися на найновіші видання. Якщо робота теоретичного характеру, у списку можуть бути використані архівні матеріали. Якщо у кваліфікаційній роботі наявний матеріал, не включений до останніх видань, можна робити посилання на більш ранні джерела. Якщо до списку включені джерела, на які відсутні посилання у магістерській роботі, керівник або члени комісії мають право задати додаткові питання щодо використання матеріалів безпосередньо при написанні роботи.

До списку джерел включаються:

- ґрунтовні наукові праці, монографії,
- словники /за необхідності/,
- збірки наукових праць,
- журнальні статті /журнали, затверджені ДАК України/,
- газетні статті /при посиланні на найновіші закони, не відображені у спеціальних випусках, збірках законів/.

Бібліографічний опис джерел складають відповідно до чинних стандартів з бібліотечної та видавничої справи. Зокрема потрібну інформацію можна одержати із таких міждержавних і державних стандартів: ДСТУ ГОСТ 7.1:2006 «Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання (ГОСТ 7.1–2003, IDT)», ДСТУ 3582–97 «Інформація та документація. Скорочення слів в українській мові в бібліографічному описі. Загальні вимоги та правила», ГОСТ 7.11–78 «СИБИД. Сокращение слов и словосочетаний на иностранных европейских языках в библиографическом описании».

ДОДАТКИ /за необхідності/

До додатків включається допоміжний матеріал, необхідний для повноти сприймання магістерської роботи: таблиці, протоколи і акти випробувань, впровадження, інструкції, методики, анкети тощо. Додатки розміщуються після СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ у порядку появи на них посилань у тексті роботи. Нумерації не мають.

Кожен додаток починається з нової сторінки, позначається послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер І, Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ь. Додаток має заголовок, розташований симетрично до тексту сторінки. Друкується малими літерами з першої великої.

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ДИВИСЬ НИЖЧЕ!!!

«КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

(повне найменування закладу вищої освіти)

ІНСТИТУТ УПРАВЛІННЯ

(повне найменування інституту, назва факультету (відділення))

КАФЕДРА БОГОСЛОВ'Я ТА ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

(повна назва кафедри (предметної, циклової комісії))

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему: **РОЛЬ НЕДІЛЬНОЇ ШКОЛИ.....**

Виконав (ла):

Студент(ка) групи МБг-220

ступеня вищої освіти магістр,

спеціальності 041 Богослов'я,

освітньої програми Богослов'я

ПБ

(прізвище та ініціали)

Керівник

ПБ

(прізвище та ініціали)

Нормоконтроль

ПБ

(підпис, прізвище та ініціали)

Запоріжжя

202__ р.

Я,, як студент(ка) «Класичного приватного університету» розумію і підтримую політику закладу із академічної доброчесності. Я не одержував(ла) недозволену допомогу під час підготовки цієї роботи. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

_____ ППБ
підпис

«КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Інститут управління

Кафедра богослов'я та гуманітарних дисциплін

Ступінь вищої освіти: магістр

Спеціальність: 041 Богослов'я

Освітня програма: Богослов'я

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри богослов'я та
гуманітарних дисциплін І.І. Облес

“ _____ ” _____ 2021 року

ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ СТУДЕНТУ

ПШБ повністю

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи «Роль недільної школи.....»

затверджені наказом ректора університету від “18” червня 2021 року № 04-зс

2. Строк подання студентом роботи 29 грудня 2021 року

3. Вихідні дані до роботи:

– теоретичні: аналіз філософської, соціологічної, економічної, психолого-педагогічної літератури, навчальної та нормативної документації в системі вищої професійної освіти, синтез, індукція і дедукція, порівняння, аналогія, узагальнення, зіставлення – для теоретичного узагальнення провідних підходів до вирішення проблеми управління процесом формування конкурентоздатного фахівця та її організаційно-педагогічного забезпечення; моделювання для розробки кваліметричної моделі оцінки рівня управління процесом формування конкурентоздатного фахівця; метод систематизації теоретичних знань у процесі розробки завдань дослідження;

– емпіричні: спостереження та самоспостереження, діагностичні (бесіда, анкетування, тестування), вивчення документації, метою яких було з'ясування складових конкурентоздатності майбутніх фахівців; метод експертних оцінок для з'ясування ваги факторів ефективності управління системою формування конкурентоздатного фахівця; педагогічний експеримент для апробації експериментальної системи управління досліджуванним процесом; методи математичної статистики для обробки та інтерпретації одержаних

результатів

– узагальнення: узагальнення теоретичних та експериментальних висновків.

4. Зміст роботи (перелік питань, які потрібно розробити)

1. Теоретико-методологічні засади дослідження проблеми управління формуванням конкурентоздатного фахівця в умовах диверсифікації освіти (диверсифікація освіти та сучасні підходи до формування конкурентоздатного фахівця у закладі вищої освіти; аналіз сучасних концепцій управління процесом формування конкурентоздатного фахівця; стан управління процесом формування конкурентоздатного фахівця у практиці закладу вищої освіти).

2. Експериментальне дослідження системи управління процесом формування конкурентоздатного фахівця в умовах диверсифікації освіти (теоретичне обґрунтування системи управління процесом формування конкурентоздатного фахівця в умовах диверсифікації освіти; організаційно-педагогічне забезпечення системи управління процесом формування конкурентоздатного фахівця; зміст та аналіз результатів експериментального дослідження).

5. Дата видачі завдання 01 вересня 202__ року

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів	Примітка
1.	Складання бібліографії та вивчення літературних джерел	20.09.202__	<i>Виконано</i>
2.	Збирання матеріалу для кваліфікаційної роботи	05.10.202__	<i>Виконано</i>
3.	Виконання вступу	10.10.202__	<i>Виконано</i>
4.	Виконання розділу 1	01.11.202__	<i>Виконано</i>
5.	Виконання розділу 2	20.11.202__	<i>Виконано</i>
6.	Виконання розділу 3	10.12.202__	<i>Виконано</i>
7.	Формулювання висновків	20.12.202__	<i>Виконано</i>
8.	Оформлення роботи, одержання відгуку та рецензії	25.12.202__	<i>Виконано</i>
9.	Подання роботи на кафедру	29.12.202__	<i>Виконано</i>

Студент _____ ПІБ
(підпис) (прізвище та ініціали)

Керівник роботи _____ ПІБ
(підпис) (прізвище та ініціали)

РЕФЕРАТ

Загальний обсяг роботи – 109 сторінок. Кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків та списку використаних джерел (97).

Об’єкт дослідження – управління процесом формування

Предмет дослідження – система управління процесом формування

Мета дослідження – теоретично обґрунтувати....., розробити та експериментально перевірити ефективність..... ..

Завдання дослідження:

1. На підставі аналізу
2. Обґрунтувати зміст, структуру та сутнісні характеристики
3. Науково обґрунтувати
4. Розробити
5. Експериментально перевірити ефективність

У вступі відображені актуальність теми, об’єкт, предмет, мета та завдання дослідження.

У першому розділі досліджено Проаналізовано сучасні Розкрито стан

У другому розділі здійснено теоретичне обґрунтування Обґрунтовано організаційно-педагогічне забезпечення Розкрито зміст та аналіз результатів експериментального дослідження.

У висновках узагальнено основні результати дослідження.

Ключові слова: ДУХОВНО-МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ, НЕДІЛЬНА ШКОЛА, ПРАВОСЛАВНА ПЕДАГОГІКА, ПРАВОСЛАВНЕ ВИХОВАННЯ, ГАРМОНІЙНО РОЗВИНЕНА ОСОБИСТІТЬ.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ	12
1.1. Диверсифікація	12
1.2. Аналіз сучасних концепцій	30
1.3. Стан	39
РОЗДІЛ 2 ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ СИСТЕМИ	53
2.1. Теоретичне обґрунтування системи	53
2.2. Організаційно-педагогічне забезпечення системи управління процесом формування конкурентоздатного фахівця.....	68
2.3. Зміст та аналіз результатів експериментального дослідження.....	84
РОЗДІЛ 3.....	95
3.1.....	95
3.2.....	
ВИСНОВКИ.....	
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	
ДОДАТКИ.....	

ВСТУП

Актуальність проблеми зумовлена глибинними і стрімкими соціально-економічними, політичними, інноваційно-освітніми трансформаціями в житті України, її орієнтацією на інтеграцію з цивілізованою світовою спільнотою, кризовими явищами в економіці, що посилили проблеми молодіжної зайнятості в усьому світі, високої конкуренції на ринку праці серед випускників ЗВО. На сьогодні саме на молодь припадає майже 40% світового безробіття. За статистикою Україна посідає друге місце в Європі з падіння рівня зайнятості серед молоді. Результати досліджень міжнародного кадрового порталу свідчать про те, що кількість запитів роботодавців щодо студентів порівняно з докризовим періодом знизилася вдвічі, набір кандидатів без досвіду роботи впав у 4,5 рази, а кількість претендентів на вакансію збільшилася вчетверо. Зазначені трансформації спонукають до здійснення реформаційних освітніх процесів, модернізації як професійної підготовки у вищій школі, так і управлінських механізмів розвитку навчально-виховних процесів, пошуку нових відкритих, демократичних моделей управління. Отже, на перший план висувається проблема управління процесом формування конкурентоздатних фахівців певної галузі, затребуваних на ринку праці, здатних до самостійної професійної діяльності, гнучкої адаптації до мінливих умов професійного середовища, самооцінки й розвитку своєї конкурентоздатності, побудови професійної кар'єри.

Сутнісні характеристики конкуренції як соціально-психологічного феномену відображено в наукових працях таких дослідників, як І. Абрамова, О. Гоша, Ю. Іванов, А. Казаков, Н. Минаєва, І. Кирцнер, К. Макконнел, С. Брю, П. Пуцентайло, О. Шнипко та ін.

Теоретико-методологічні, загальнометодичні питання підвищення конкурентоздатності особистості фахівця та організації висвітлено в роботах науковців, які досліджували теорію та практику менеджменту, психолого-педагогічні засади формування конкурентоздатності майбутніх фахівців, зокрема зарубіжних (І. Ансофф, А. Бранденбургер, Д. Джоббер, П. Дойль,

А. Друкер, Ф. Котлер, Дж. Мур, М. Портер, А. Сміт, Ф. Тейлор, А. Томпсон) і вітчизняних науковців (Т. Андріяко, Д. Богиня, Н. Верхоглядова, Л. Дудко, Ю. Завалевський, Л. Карамушка, В. Ковальчук, В. Кремень, С. Максименко, О. Філь та ін.).

Сутнісні характеристики конкурентоздатності майбутніх фахівців розкрито у дослідженнях таких науковців, як І. Богомолова, С. Борисенко, Н. Борисова, Н. Дяченко, Р. Кривцов, Л. Курзаєва, М. Лебедев, В. Мезинов, В. Оганесов, А. Романовський, В. Шаповалов, С. Широкобоков, Р. Фатхутдинов. Одним з ефективних шляхів формування конкурентоздатних фахівців визначено управління цим процесом у закладі вищої освіти.

У центрі уваги сучасних науковців перебувають такі питання: організація і управління навчальним процесом у закладі вищої освіти (Р. Вернидуб) управління конкурентоспроможністю вищої освіти (Н. Верхоглядова), управління процесом формування вчителя як конкурентоспроможного фахівця (Ю. Завалевський, Т. Дем'янюк), інформаційної забезпеченості управління конкурентоздатністю фахівців (С. Светунькова) та ін.

Водночас, незважаючи на різнопланові дослідження, названі підходи лише частково розкривають питання управління процесом формування конкурентоздатного фахівця і не враховують сучасні диверсифікаційні освітні процеси, які зумовлюють нові механізми управління формуванням конкурентоздатності особистості, висувають якісно нові вимоги до нього.

В умовах розширення академічних свобод, самостійності, варіативності та альтернативності вищі навчальні заклади отримали можливість змінювати стратегію управління процесом формування конкурентоздатних фахівців через оновлений зміст, методи і форми управління зазначеним процесом та відповідне організаційно-педагогічне забезпечення.

Практичне значення проблеми та недостатня розробленість її теоретичних аспектів зумовили вибір теми кваліфікаційної роботи: *«Організаційно-педагогічне забезпечення системи управління процесом формування конкурентоздатного фахівця»*.

Об'єкт дослідження – управління процесом формування

конкурентоздатного фахівця у закладі вищої освіти.

Предмет дослідження – система управління процесом формування конкурентоздатного фахівця.

Мета дослідження – теоретично обґрунтувати, розробити та експериментально перевірити ефективність системи управління процесом формування конкурентоздатного фахівця у закладі вищої освіти.

Для досягнення поставленої мети та перевірки гіпотези нами сформульовано такі *завдання дослідження*:

1. На підставі аналізу філософської, економічної, психологічної та педагогічної літератури визначити теоретико-методологічні засади управління процесом формування конкурентоздатного фахівця у закладі вищої освіти.

2. Обґрунтувати зміст, структуру та сутнісні характеристики конкурентоздатності фахівця.

3. Науково обґрунтувати систему управління процесом формування конкурентоздатного фахівця у закладі вищої освіти.

4. Розробити організаційно-педагогічне забезпечення функціонування та розвитку системи управління процесом формування конкурентоздатного фахівця.

5. Експериментально перевірити ефективність системи управління процесом формування конкурентоздатного фахівця на основі багатофакторного оцінювання рівня конкурентоздатності студентів як результату управління цим процесом.

Для вирішення поставлених завдань та досягнення мети використовувалися загальнонаукові *методи дослідження*: *теоретичні* – аналіз релігійної, філософської, соціологічної, психолого-педагогічної літератури, навчальної та нормативної документації, синтез, індукція і дедукція, порівняння, аналогія, узагальнення, зіставлення – для теоретичного узагальнення провідних підходів до вирішення проблем у релігійній сфері; метод систематизації теоретичних знань у процесі розробки завдань дослідження; *емпіричні* – спостереження та самоспостереження, діагностичні (бесіда, анкетування, тестування), вивчення документації, метою яких було

з'ясування...; метод експертних оцінок для з'ясування ...; соціальний або педагогічний експеримент для апробації, методи математичної статистики для обробки та інтерпретації одержаних результатів.

Практичне значення одержаних результатів. Розроблено та впроваджено в роботу Недільних шкіл рекомендацій по інтенсифікації і систематизації процесу духовно-морального виховання дітей та підлітків; тренінгу; програму педагогічного супроводуАБО.....

Наукова новизна.

Апробація результатів роботи. За темою роботи були опубліковані тези на XXXI Міжнародну наукову конференцію здобувачів вищої освіти і молодих учених «Наука і вища освіта» Класичного приватного університету (м. Запоріжжя, 9 листопада 2022 р.).

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ХРИСТИЯНСЬКОЇ МОЛОДІ

1.1. Соціальна відповідальність молоді як предмет дослідження: функції, специфічні риси, характерні особливості формування

В сьогоденні реаліях воєнного стану в Україні, концентрація уваги на людському потенціалі при вирішенні найважливіших політико-економічних та соціальних завдань піднімає на новий рівень соціальну відповідальність людини. Виховання відповідальності одна із найважливіших напрямів сучасної соціальної та психолого-педагогічної діяльності. Це зумовлене цінністю даної якості особистості, як для суспільства, так і для самої людини. Зараз суспільство, що проголосило цінність самореалізації, самодіяльності, самостійності все більше потребує громадян, які здатні приймати рішення, знаходити шляхи їх здійснення і, найголовніше, відповідати за свої дії та вчинки. Для людини відповідальність є цінністю, оскільки виступає стрижнем цілісності особистості, що дозволяє найбільш повно оцінювати себе з погляду значущості своїх власних рішень та дій.

Базовою поняття «соціальна відповідальність» виступає категорія «відповідальність», яка визначається як «покладене на кого-небудь або взяте будь-ким зобов'язання звітувати в певних своїх діях і прийняти на себе провину за можливі їх наслідки». Йдеться про зобов'язання, під якими розуміється «договір чи угода, які вимагають безумовного виконання від того, хто їх прийняв». У такому випадку, відповідальність виконує функцію контролю та покладання провини з урахуванням «зобов'язання приймати на себе провину за наслідки». Тобто, етимологія слова «відповідальність» – «тримати відповідь за виконане, відповідати за доручене, сповна розраховуватися за зроблене, розплачуватися за пропущене і нести покарання за невірне виконане» [64].

Український педагогічний словник визначає відповідальність як «відношення залежності людини від чогось, сприйманого нею як визначальна підстава для ухвалення рішень і здійснення дій, прямо або опосередковано спрямованих на збереження іншого і сприяння йому» [43].

У філософії категорія «відповідальність» розглядається у нерозривній єдності з категорією «свободи». Відповідальність є «зворотною стороною» свободи. Чим ширші межі свободи, тим більша відповідальність, і, навпаки, чим більше змісту вкладено у відповідальність, тим більше свободи вона вимагає для своєї реалізації [3; 68].

У сучасній філософській і психологічній літературі поняття «відповідальність» трактується як соціально-вольова здібність, що відображає ставлення особистості до суспільства, природи, праці, колективу, до себе, і полягає в усвідомленні і виконанні рольових обов'язків відповідно до моральних цінностей і норм поведінки [8; 17].

1.2. Соціальне служіння як фактор формування соціальної відповідальності християнської молоді

Довгий час поняття «соціальне служіння» розглядалося у контексті історії соціальної праці та благодійності як особливого виду діяльності церкви. Нині у соціальному служінні, як у специфічній діяльності, визначаються переважно релігійні організації. Справді, практика соціального служіння затверджена у християнській церкві як особливий вид діяльності ще в Діях апостолів.

Філософське розуміння феномена соціального служіння релігійних організацій складалося у спадщині М. Бердяєва, С. Булгакова, М. Вебера, Ф. Ніцше, З. Франка, Е. Фромма, А. Шопенгауера. Слід зазначити тенденцію включення поняття соціального служіння релігійних організацій на полі філософських досліджень, але фундаментальних робіт, котрі усвідомлюють цей феномен і дають йому визначення.

.....

ВИСНОВКИ

Складна воєнно-політична ситуація в Україні, як ніколи, вимагає активної громадянської, політичної, соціально відповідальної позиції громадян, а особливо молоді. Суспільні відносини, що виникають між людиною та соціумом, формуються на основі соціальної відповідальності. Успішна побудова процесу формування соціальної відповідальності молоді – основа розвитку необхідних моральних якостей громадянина. І на сьогодні прикладом успішності рішення проблеми формування соціальної відповідальності постає організація життєдіяльності християнської молоді, яка, на думку пастора Богдана Левицького, є «духовною інтелігенцією, що має показувати зразок для наслідування всій українській молоді»

Проведений аналіз інформаційних джерел, наукових праць з проблеми формування соціальної відповідальності християнської молоді шляхом залучення до волонтерської діяльності, одержані у роботі результати показали ефективність дослідження, а реалізовані мета й завдання дали змогу зробити загальні висновки.

1. Під соціальною відповідальністю ми розуміємо інтегративну якість особистості, яка складається з когнітивного, мотиваційно-вольового та діяльнісного компонентів, виступає показником її соціальної зрілості, відображає ціннісне ставлення особистості до суспільства, інших людей і самої себе. Метою соціальної відповідальності виступає формування зрілої, самодостатньої особистості, здатної до самореалізації. Провідними функціями є: ціннісно-орієнтувальна (орієнтує у цінностях, традиціях суспільства), нормативно-регулювальна (виражає моральні відносини, комплекс моральних вимог та способів регуляції поведінки у даному співтоваристві) та перетворювальна (сприяє перетворенню наявних знань на переконання, систему поглядів на світ навколо себе і своє місце у цьому світі).

2. Найвищий рівень соціальної відповідальності членів суспільства завжди відбивало соціальне служіння, як форма безкорисливої благодійної допомоги нужденним, добровільного внеску у розвиток суспільного блага. В

різні часи людської історії усвідомлення соціальної відповідальності, свого громадського обов'язку обумовлювалося релігійною свідомістю, моральною силою особистості та зобов'язуючим становищем у соціумі.

3.

4.

5.

Отже, проведений аналіз дозволив визначити ефективні умови залучення християнської молоді до волонтерської діяльності як напряму соціального служіння та засобу формування соціальної відповідальності.

Завдання кваліфікаційної роботи вирішенні, мета – досягнута.

Приклади оформлення списку використаних джерел

Характеристика джерела	Приклад оформлення
	Книги
Один автор	Скидан О. В. Аграрна політика в період ринкової трансформації : монографія. Житомир : ЖНАЕУ, 2020. 375 с.
Три автори	Скидан О. В., Ковальчук О. Д., Япчєвський В. Л, Підприємництво у сільській місцевості : довідник. Житомир, 2013. 321 с.
П'ять і більше авторів	Екологія : навч. посіб. / Б. В. Борисюк та ін. Житомир, 2021.174 с. Методи підвищення природної рибопродуктивності ставів / Андрющико А. І. та ін.; за ред. М. В. Гринжевського. Київ, 2000. 124 с.
Колективний автор	Органічне виробництво і продовольча безпека : зб. матеріалів доп. учасн. III Міжнар. наук.-практ. конф. / Житомир, нац. агрокол. ун-т. Житомир : Полісся, 2015.648 с.
Багатотомне видання	Генетика і селекція в Україні на межі тисячоліть : у 4 т./ гол. ред. В. В. Моргун. Київ : Логос, 2001. Т. 2. 636 с.
За редакцією	Доклінічні дослідження ветеринарних лікарських засобів / за ред. І. Я. Коцюмбаса. Львів : Тріада плюс, 2006. 360 с.
Автор і перекладач	Котлер Ф. Основы маркетинга : учеб. пособие / пер. с англ. В. Б. Боброва. Москва, 1996. 698 с. Брігхем Є. В. Основи фінансового менеджменту / пер. з англ. В. Біленького та ін. Київ : Молодь, 2007. 998 с.
	Частина видання
Розділ книги	Саблук П. Т. Напрямки розвитку економіки в аграрній сфері виробництва. <i>Основи аграрного підприємництва</i> / за ред. М. И. Маліка. Київ, 2000. С. 5-15.

Тези доповідей, матеріали конференцій	<p>Зінчук Т. О. Економічні наслідки впливу продовольчих органічних відходів на природні ресурси світу. <i>Органічне виробництво і продовольча безпека</i> : зб. матеріалів доп. учасн. II Міжнар. наук.-практ. конф. Житомир : Полісся, 2014. С. 103-108.</p> <p>Скидан О. В., Судак Г. В. Розвиток сільськогосподарського підприємництва на кооперативних засадах. <i>Кооперативні читання: 2013 рік</i> : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., 4-6 квіт. 2013 р. Житомир : ЖНАЕУ, 2013. С. 87-91.</p>
Статті з періодичних видань	<p>1. Якобчук В. П. Стратегічні пріоритети інноваційного розвитку підприємництва в аграрній сфері. <i>Вісник Київського національного університету ім. Т. Шевченка. Сер. Економіка</i>. 2013. Вип. 148. С. 31-34.</p> <p>2. Костенко Д. В. Міжкультурна комунікація у сучасному світі. <i>Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка: збірник наукових праць</i>. 2018. № 30. С. 80-85.</p>
	Електронні ресурси
Книги	<p>Сисоєва С.О., Кристопчук Т.Є. Освітні системи країн Європейського Союзу: загальна характеристика: навчальний посібник. Рівне, Овід. 2012. С. 352. URL:https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/4390/1/Sysoieva%20Osvitni%20s.pdf (дата звернення:22.01.2023)</p> <p>Country-specific results of Austria. SHE monitoring report 2020, веб-сайт. URL: https://www.schoolsforhealth.org/sites/default/files/editor/mapping/austria-monitoring-2020.pdf (дата звернення – 08.08.2022)</p>
Законодавчі документи	<p>Закон «Про вищу освіту». Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text (дата звернення 18.08.2022).</p>

Періодичні видання	Стойка О. Я. Вища освіта США та України: відмінні та спільні риси. Науковий вісник ужгородського університету. Педагогіка. Соціальна робота. 2017. Вип.1 (40). С. 280–283. URL: https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/D0%98.pdf (дата звернення:22.01.2023)
	Інші документи
Законодавчі і нормативні документи (інструкції, накази)	<p>Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо удосконалення деяких положень : Закон України від 5 жовт. 2017 р. № 2164. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2017.</p> <p>Про затвердження Порядку забезпечення доступу вищих навчальних закладів і наукових установ, що знаходяться у сфері управління Міністерства освіти і науки України, до електронних наукових баз даних : наказ М-ва освіти і науки України від 2 серп. 2017</p>
Дисертації, автореферати дисертацій	<p>Романчук Л. Д. Оцінка джерел надходження радіонуклідів до організму мешканців сільських територій Полісся України : дис. ... д-ра с.-г. наук : 03.00.16/ Житомир, нац. агрокол. ун-т. Житомир, 2021.392 с.</p> <p>Гнатенко, Я. В. Формування міжкультурної компетентності майбутніх бакалаврів з міжнародної економіки у процесі професійної підготовки. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Полтава, 2021. 215 с.</p>

ЗРАЗОК ВИСТУПУ

Вельмишановні члени комісії! Вашій увазі пропонується кваліфікаційна робота *ПІБ* на тему: “.....”.

Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел.

Актуальність теми дослідження обумовлена багатьма факторами і, насамперед, Ми вважаємо, що

Наукою та практикою останнім часом накопичено значний досвід із ... Питаннязнайшли відображення у працях Є. Барбіної, І. Беха, І. Зязюна, Ю. Мальованого, В. Маслова, В. Семиченко, С. Сисоєвої, Н. Тарасевич та ін.

Але на цьому фоні помітна відсутність праць, у яких досліджено проблему, що й визначило тему нашого дослідження.

(ДОПОВІДЬ ЗА РОЗДІЛАМИ)

Перший розділ присвячено теоретичному аналізу проблеми, що дало змогу уточнити й визначити такі основні поняття як «саморозвиток» та «.....». В результаті теоретичного аналізу .

У другому розділі розкрито концепцію та модель

Третій розділ присвячено експериментальній перевірці

Результати експерименту показали....

(АБО ЗА ЗАВДАННЯМИ)

Щодо першого завдання, нами проаналізовано, визначено.....

Щодо другого завдання, ми.....

Далі відповідно кількості Ваших завдань у роботі.

Дякую за увагу!